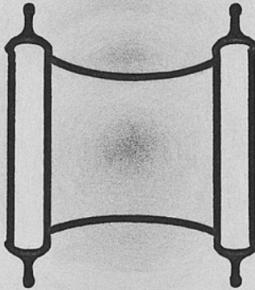

בס"ד

**Menachem Nachum
of Chernobyl
Me'or Einayim
Parshas Lech Lecha**

Dedicated To:

טגיה מלכה בת רינה דבורה
רפואה שלמה

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Lech Lecha

מאמר נ

And Hashem said to Avram, “Go for yourself.” Rashi explains: for your benefit and for your good. And it is difficult — for it is written, “Avraham My beloved” (Yeshayahu 41:8), that he served Hashem out of his love for Him, and not for any personal gain.

But it is possible to say: It is written “Avraham, Avraham,” “Yaakov, Yaakov,” “Moshe, Moshe.” This means that Hashem’s portion is with him, and the tzaddik, just as he exists here in the lowly world, so too is his root above.

And for this reason he was created here — so that even though he is clothed in a coarse body, nevertheless, through the goodness of his choice, he serves Hashem, and does not deny the “seal of the King,” meaning the signature of the King.

And he is, in this world, a tzaddik just as he is a tzaddik in his root above — and this is the meaning of “Avraham, Avraham”: that Avraham here below is a tzaddik just as he is a tzaddik in his root above.

And so it is with other tzaddikim, whose names here are as they are above — tzaddikim.

And it is known that the souls above enjoy the radiance of the Shechinah, yet this is “bread of shame” (Zohar II, 87a) — for whoever eats that which is not his, is ashamed to look upon the Giver.

Therefore, Hashem, blessed be He, lowered the soul below, so that through the goodness of its choice, in serving Hashem, it will receive reward for its own action, and will not have the “bread of shame.”

And this is the meaning of “Go for yourself” — for your benefit and for your good — that as a reward for your own work, they will give you delight and goodness, not the bread of shame.

ויאמר ה' אל אברהם לך לך, פירש ר' ש"י: לך אתה לך ולבתך, לך — הלא כתוב “אברם אברם” (ישעיהו מ"א, ח'), שעבד את ה' מאבקתו אותו לך. ממשום פניהם.

ויש לומר, רק כתוב “אברם אברם”, “יעקב יעקב”, “משה משה” — כיינו כי חלק ה' עמו, והצדיק כמו שהוא כאן בעולם הפל, כן הוא שרשו למטה.

ולזה נברא פה, כדי שאף על פי שהוא נחלב בגורע עכור, אף על פי כן, בטוב בחרתו עובד את ה', ואינו מכך פומבי דמלכא, כיינו חומר הפל.

והוא בעולם הזה צדיק כמו שהוא צדיק בברשו של מעלה — וזהו “אברם אברם”, שהוא אברם פה צדיק כמו שהוא צדיק בברשו של מעלה.

וכו בימפר צדיקים, ששם פה כמו שהם למטה צדיקים.

וידוע כי הנשמות גאנזין למטה מזיו השכינה, רק שהוא “גאנמא זקסופא” (זהר ח"ב, פ"ז ע"א), כי “מאן דאכיל קלאו דיליה — בקהל לאסתפכלא ביה”.

ולזה הוריד השם יתרה הנשמה למיטה, כדי שבטוב בחרתה שמתבזבז אל ה' — ישתלם לה שכר פועלתה, ולא יתבה לה “גאנמא זקסופא”.

וזהו “לך לך לך” לך לך לך ולבתך, ששכר פועלתה יתנו לך הנהה וטובה, ולא “גאנמא זקסופא”.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Lech Lecha

And behold, even though the soul is clothed in a coarse physical body, and longs for material and earthly desires — from this very state itself, one can go in the service of Hashem.

And this is what is meant by “from your land” — from your materiality, from your earthliness, you can go forth in the service of Hashem.

For as long as a person is not in the state of humility, he cannot serve Hashem, for “I and He cannot dwell together” (Sotah 5a).

And from where does humility come to a person? The Tanna said: “From where did you come?” (Avos 3:1). When a person sets his heart to think that his beginning was from such a foul drop, and his end is to become dust — what reason has he to be proud?

If both the beginning and the end are things unworthy of pride, then also that which is in between has no importance.

And this is [the meaning of] “and from your birthplace” — if you remember from where you were born, from a putrid drop, then you will see to humble yourself to the ground.

“To the land that I will show you” — meaning, that you will reach the state of “lands of the living.” For King David, peace be upon him, said (Tehillim 116:9), “I shall walk before Hashem in the lands of the living.”

For material things — such as eating, drinking, and other bodily needs — if they are done out of desire, they contain no life; but if one eats to satisfy his soul, and elevates eating, drinking, and other human needs to Hashem with good intention — as it is written, “In all your ways know Him” (Mishlei 3:6), and “All your deeds should be for the sake of Heaven” (Avos 2:12) — then they are called “lands of the living.”

והבה, גם שהנפש היא מלבשת בחומר הגוף
ומתאנה למתאות גשמיות וארציות — מזה גופא
תוכל ללבך בעבודת ה'.

וזהו “מאראזך” — מתוך ארציותך תוכל ללבך
בעבודת ה'.

כ"כ זמן שאין האדם בוגדר השליפות — אין יכול
לעבוד את ה', כ"י “אין אני והוא כו” (סוטה ה'
ע"א).

ומאן יבוא לאדם השליפות? אמר הפטא: “מאן
באת” (אבות ג', א'). וכשהאדם נתנו אל לבו,
שתחלה בזאו היא מדבר סרוות בזאה, וסופה לבוא
לעפר — מה לו להתגאות?

אם התחלה והסופה — דברים שאין בהם
להתגאות, אף זה מה שהוא באמצע — אין בוגדר
חשיבות.

וזהו “וּמִמְלֹדֶתך” — אם תזכור מאן נולדת,
מפעה סרוותה — מחתמת זה תראה להשליפ עצמה
אל הארץ.

אל הארץ אשר ארך — שיחי נקראיים “ארצאות
הזמנים”, כ"ז דוד המלך ע"ה אמר (תהלים קט"ז,
ט.): “אָתַה לְךָ לִפְנֵי הָבָרֶכֶת הַחִים”

כ"כ דברים גשמיים כגון אכילה ושתיה ושאר צרכי
בני אדם — אם עושין אותם בשביב פאורה, אין
בهم חיות; מה שאין כן, אם אוכל לשבע נפשו,
ומעליה האכילה והשתיה ושאר צרכי בני אדם אל
ה' בטוב בונתו — קדכתי ב’ “בכל דרכיך דעהו”
(משל ג', ו.), ו”כל מזשיך יחיי לשם שמים”
אבות ב', י"ב) — אז הם נקראיים “ארצות
הזמנים”.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Lech Lecha

For in his earthliness dwells the Living of life — and this is “to the land that I will show you”: that his very materiality should become the “lands of the living.”

“And I will make you into a great nation.” For it is written, “Then I will transform the peoples to a clear language, that they may all call upon the Name of Hashem” (Tzefanyah 3:9).

For when we serve Hashem, though we are partners with the nations of the world and with the animals in our physical actions, if we serve Hashem also within our materiality, then we nullify the evil from the world.

Therefore, it is written (Yeshayahu 11:6), “And the wolf shall dwell with the lamb,” meaning that there will be no evil in the world — “They shall not harm nor destroy” etc.

And then all the nations will also serve Hashem — and this will be through us, when we serve Hashem in all our ways, even within our material selves.

And since they are joined with us, we elevate them through our service — and all their service of Hashem will be accounted as part of our own.

And this is [the meaning of] “And I will make you into a great nation,” that through your righteousness, even the nations will serve Hashem.

“And I will make your name great.” For the Arizal wrote that every Jew has a name in holiness — meaning, the name given by his father is his soul and life-force.

And further, he has another name because he is mixed of good and evil — he has a second name from the side of evil.

Therefore, the wicked after their death do not know their name, because they did not improve their deeds — and their evil name still exists.

But the tzaddik — after he has nullified his evil, he nullifies his evil name, and it becomes included within his good name.

And this is [the meaning of] “And I will make your name great” — that your name will become great, for even the evil will be transformed to good.

כִּי בָּאָרֶץ יְהוָה שָׁוֹכֵן בָּהּ כִּי הַחַיִם — וְזֹהוּ “אֵל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָרַךְ”, שִׁיחָיו נִקְרָאים “אָרֶץ הַחַיִם”.

וְאַעֲשֵׂה לְגַוִּי גָּדוֹל. כִּי בְּתוֹב “אָז אֲהַפֵּךְ אֶל הַעֲמִים שְׁפָה בְּרוֹרָה, יִתְהַדֵּךְ לְקַרְאָכֶל בְּשֵׁם הַמְּנִיחָה” (אַפְנֵיה ג', ט').

כִּי בָּהָיוֹת אָנָּחָנוּ עֲזָבִים אֶת הָהָר, וְאָנָּחָנוּ מְשַׁתְּפִים עִם אֹוֹמָות הַעוֹלָם וְעִם הַבָּהָמוֹת בְּמַעַשֵּׂינוּ בְּבָהָמִים, וְאָנָּחָנוּ עֲזָבִים אֶת הָהָר גַּם בָּאָרֶץ יְהוָה — אָז אָנָּחָנוּ מְבָטְלִים אֶת הַרְעָם מִן הַעוֹלָם.

לְכוּ בְּתוֹב (יִשְׁעִيهוּ י"א, ו'): “וְנִגְרַתָּא עִם כְּבָשׂוֹ”, וְלֹא יִגְנַּה רָע בְּעוֹלָם — “לֹא יִרְעַו וְלֹא יִשְׁחַיתוּ כָּוֹי”.

וְאָז כָּל הָאוֹמָות יַעֲבֹדוּ גַּם כֵּן אֶת הָהָר, וְזֹהוּ מְחַמְּתֵינוּ. שְׁנַעֲבֹד אֶת הָהָר כָּל דָּרְכֵינוּ, גַּם בָּאָרֶץ יְהוָה.

וְהַפָּה מְשַׁתְּפִים עָמָנוּ, וּמְעָלִים אֹוֹתָם בְּעַבּוֹדָתֵנוּ, וְכֵל עַבּוֹדָתֵם שְׁנַעֲבֹדוּ אֶת הָהָר — לְעַבּוֹדָתֵנוּ מִתְחַשֵּׁבָת.

וְזֹהוּ “וְאַעֲשֵׂה לְגַוִּי גָּדוֹל” — שְׁמַחַת צְדָקָתָה, יַעֲבֹדוּ גַּם הָגּוֹיִם אֶת הָהָר.

וְאַגְדָּלָה אֶת שְׁמָה. כִּי בְּתוֹב הָאָרֶץ זַיִל, כִּי כָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל לוֹ שֵׁם בְּקַדּוֹשָׁה — קַיִנוּ, קַשְׁמָ שְׁקָרָא לוֹ אָבָיו הוּא נְשַׁמְּתוֹ וְחַיָּתוֹ.

וְעוֹד יִשְׂרָאֵל לוֹ שֵׁם אֶחָר, מְחַמָּת שְׁהָיוֹ מַעֲרָב מַטוֹּב וְרָע — יִשְׂרָאֵל לוֹ שֵׁם שְׁנִי מַחְלָקָ רָע.

לְכוּ קְרָשָׁעִים אַחֲרֵי מַזְמָן אַיִם יוֹדְעִים אֶת שְׁמָם, מְחַמָּת שְׁלָא הַיְּתִיבוּ מַעֲשֵׂיכֶם, וְעַדְיוֹ קַיִם הַשֵּׁם שְׁלָא הַרְעָשָׁלָה.

לְאַפְקַי הַצְּדִיק — אַחֲר שְׁבִיטָל אֶת רָעָו, בִּיטָל שְׁמוֹ הַרְעָו, וְנִכְלָל בְּשֵׁם טֹוב שְׁלוֹ.

וְזֹהוּ “וְאַגְדָּלָה אֶת שְׁמָה” — שְׁשַׁמָּה יִתְגַּדֵּל, גַּם הַרְעָו יִשְׁׂבֵּט לְמוֹטָב.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Lech Lecha

“And you shall be a blessing” — for after you do all of the above, then all of the influences and blessings that come into the world will all be from you.

For you will be a channel to draw down the flow from the higher world — and this is [the meaning of] “And you shall be a blessing.”

“And Avraham went as Hashem had spoken...” — for the tzaddik fulfilled all that was mentioned above. “And Lot went with him.” And it is stated in the Midrash HaNe’elam: Avram is the soul, and Lot is the evil inclination.

And behold, when the tzaddik goes from level to level, the evil inclination also goes with him — for even though he has nullified physical desires and ascended to a great level, still there, the evil inclination entices him.

For whoever is greater than his fellow, his inclination is greater than he (Sukkah 52a), and it causes him to stumble in subtle matters.

And there, he must guard himself even more from the evil inclination — for there, it can easily, G-d forbid, entice him through subtle matters that cannot be perceived.

For around him it is exceedingly stormy (Tehillim 50:3), and he needs perpetual guarding, to beware that he not sin, G-d forbid, even by a hair’s breadth — and this is easily understood.

“And I will bless you” — the expression of “blessing.” For the Torah is the Tree of Life, and the Holy One, blessed be He, and the Torah are called one (Zohar I, 24a); it is also called the “Great Tree.”

And we are blessed through the “Small Tree,” which is man — and this is the meaning of “And I will bless you,” an expression of grafting a tree into a tree.

וְהִיא בָּרָכָה — כִּי אַחֲרַ שְׁתְּעִשָּׂה כְּנַ"ל, אַז כֵּל הַהַשְׁפָּעָות וְהַבְּרִכּוֹת שִׁבְּוֹאוּ לְעוֹלָם — הוּא יְהִי הַכָּל מַמְּפָךְ.

כִּי תְּהִנֵּה צָנּוּר לְהַזְרִיד הַשְׁפָּעָ מַעוֹלָם הַעֲלִיוֹן — וְזֹהֵוּ. זֹהֵוּ בָּרָכָה”.

וַיַּלְךְ אַבְרָם פָּאָשָׂר דָּבָר וְגוּ — כִּי קִים הַצְדִּיק אֲתָּה כָּל הַפְּזִיל. וַיַּלְךְ אַתָּה לֹוט. וְאַתָּה בְּמַרְכָּשׁ הַגְּעֻלָּם: אַבְרָם הוּא הַנְּשָׁמָה, וְלוֹט הוּא הַיִּצְרָאָר הַרְעָא.

וְהִנֵּה, בְּהִיּוֹת הַצְדִּיק הַזָּלֶק מִמְּרַגְּנָה, גַּם הַיִּצְרָאָר הַזָּלֶק אֶתְּנֶזֶם עָמוֹ. כִּי אֶרְךְ שְׁבָטֵל הַתְּאֻוּתָּה הַגְּשִׁימִיּוֹת, וּבָא אֶל מִרְגָּנָה גְּדוֹלָה — גַּם שֵׁם הַיִּצְרָאָר הַרְעָא מְפִתְחָה.

כִּי “מַי שֶׁהוּא גָּדוֹל מִחְבָּרוֹ — יָצַרוּ גָּדוֹל מִנּוּוּ” (סוכה נ"ב ע"א), וּמְקַשְּׁילוּ בְּקָרִים דָקִים.

וְשֶׁם אַרְיךְ יָזַר לְשָׁמֹר אֶת עַצְמוֹ מִן הַיִּצְרָאָר, כִּי שֶׁם בְּכָל יְכּוֹל לְפָטוֹת חַיּוֹ בְּקָרִים דָקִים, אֲשֶׁר אֵי אָפָּשָׁר לְהַרְגִּישׁ.

כִּי סְבִיבָיו נְשָׁעָרָה מִאֵד (פְּהָלִים נ', ג'), וְאַרְיךְ שְׁמִירָה מַעֲולָם לְהַזְרִיר שְׁלָא יִחְטָא חַיּוֹ — אַפְּלָוּ כְּחֻוֹת הַשְׁעָרָה, וְכָל.

וְאַבְרָהָם — לְשָׁוֹן הַבָּרָכָה. כִּי מִתּוֹרָה הִיא עַז חַיִם, וּקוֹזְשָׁא בָּרָקָה הוּא וְאַוְרִיתָא מַד — נִקְרָא גַם כֵּן “אִילְנָא רְבָרְכָּא” (זֹהֵר ה"א, כ"ד ע"א).

וְנִתְּפְּרַךְ בְּאַיְלָנָא זֹוְטָא, הוּא הַאֲדָם — וְזֹהֵוּ “אַבְרָהָם”, לְשָׁוֹן הַבָּרָכָה אַיְלָנוּ בְּאַיְלָנוּ.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Lech Lecha

[NOTE Summary]

The Maamer of **Rabbi Menachem Nachum of Chernobyl** on *Lech Lecha* opens with the words “**וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֶל־אַבְרָם לְךָ לֵךְ**” — “And Hashem said to Avram, go for yourself.” The Chernobyler explains, based on Rashi’s comment “for your benefit and for your good,” that the soul’s descent into this world is not a punishment but a journey of divine purpose. Above, the soul delights in the radiance of the Shechinah, yet that pleasure is called *nahama d’kisufa* — “bread of shame” — because it is unearned. Hashem therefore sends the soul down into a coarse, physical body so that through its own free will, it can choose to serve G-d. The “going forth” — *lech lecha* — is thus the soul’s descent for its own ultimate good, so that its reward be its own and not a gift.

The Maamer continues: even though the soul is enclosed in materiality and subject to earthly desires, this very physical state becomes the means of ascent. “From your land, from your birthplace” — from within your own physicality and natural drives, you can serve Hashem. The secret of humility is bound up with this awareness. When one contemplates his beginning — a putrid drop — and his end — dust — there remains no room for arrogance. Only humility allows for the indwelling of the Divine, for “I and He cannot dwell together.” By transforming one’s bodily acts — eating, drinking, and worldly pursuits — into acts of divine service (“In all your ways know Him”), the physical realm itself becomes *Eretz HaChayim*, “the lands of the living,” in which the Living G-d dwells.

Practical Takeaway

The Chernobyler teaches that true spiritual growth does not mean fleeing from the physical, but transforming it. When we remember our humble origins and live with awareness that every mundane act can serve Hashem, our daily lives become channels of holiness. The body and its desires are not obstacles but instruments for divine connection. Each moment of honest humility and sanctified action turns our personal “earth” into “the land that I will show you.”

Chassidic Story

Once, Rabbi Menachem Nachum of Chernobyl was asked why he seemed so joyful even amid poverty and hardship. He smiled and replied, “A soul sits in the light of the Shechinah, basking in divine joy — yet it yearns to descend below, to find Hashem in a crust of bread, in a word of kindness, in a humble heart. When I find Him there, how can I not rejoice?”

END NOTE]

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Lech Lecha

מאמר ב

And Hashem said to Avram, “Go for yourself...” and “I will make you into a great nation, and I will bless you, and I will make your name great, and you shall be a blessing.” Rashi explains: “I will make you into a great nation” — this refers to what we say, “The G-d of Avraham.” “And I will bless you” — this refers to what we say, “The G-d of Yitzchak.” “And I will make your name great” — this refers to what we say, “The G-d of Yaakov.” You might think we should conclude with all of them — therefore, the verse says, “And you shall be a blessing,” meaning that with you we conclude.

And in the Midrash: the phrase “Lech Lecha” has the numerical value of one hundred. Here the Holy One hinted to him that through this journey he would merit a son born to him at the age of one hundred years, as Rashi explains — “Here you will not merit to have children,” etc.

Now, to understand the matter: what is the good news in Hashem’s statement that they would not conclude the blessings with all three? For earlier, He had already promised that His Divinity would be identified with Avraham and his seed; if so, even if the blessing concluded with all three, it would still be considered good news for Avraham, since they are his descendants.

And we will preface with what our Sages taught on the verse “In the beginning, G-d created...” (Bereishis 1:1) and the verse “On the day that Hashem Elokim made...” (Bereishis 2:4): at first it arose in thought to create the world with the Attribute of Justice, but He saw that the world could not endure; He therefore preceded the Attribute of Mercy and joined it with the Attribute of Justice.

And behold, it is wondrous — how can we say regarding the Creator, blessed be He, a change of will, G-d forbid? For He sees the end of a thing from its beginning. If so, what does it mean that “it arose in thought to create with the Attribute of Justice,” when He foresaw that the world would not endure by Justice alone?

ויאמר ה' אל אברהם לך לך וגו' ואעשה לך גוי גדול ואברך ואגדלה שם והיה ברכה. ופירוש רש"י:
וואשׁך לך גוי גדול — זה שאומרים "אלקי אברך". "ואברך" — זה שאומרים "אלקי צחק". "ואגדלה שם" — זה שאומרים "אלקי יעקב". יכול קי חותמין בכוilon — תלמוד לומר "זה היה ברכה", בק חותמין

ובפירוש: "לך לך" עולה במקטר מאה. כאן רמז לו המקום, שעלי ידי הבעלך יזכה לבן שיאולד לו למאה שנייה, וכפירוש רש"י — "כאן איננה זוכה לבנים" וכו'.

והנה, להבין הענין — מה היא הקשורה שבספר השם יתברך, שלא כי חותמין בכוilon? הלא קום לך בשרו שיתיחס אלוהיתו יתברך בו ובנרכו, ואם-כפ', בודאי גם אם כי חותמין בכוilon — קיה נחשב לו גם אם כן לבשורה, מאחר שהם זרען.

ונקיים מה שזכיר רוזיל על פסוק "בראשית ברא אלקים" (בראשית א', א'), וכחוב "ב' ב' עשות ה' אלקים" (בראשית ב', ד') — שבחתלה עלה במחשבה לברוא העולם במדת הדין, ראה שאין קעולם מתקיים — הקיימים קדוש-ברוך הוא מעת הרחמים, ושתפה למדת הדין.

והנה, לכואורה יפלא — איך שיק לומר אל הבורא ברוך הוא שנוי רצון ח"ו, כי הוא מבית סוף דבר מראותיו. ואם-כפ', מה זה ששללה במחשבה לברוא במדת הדין, מאמר שצפה אל סוף דבר שליא יתקיים במדת הדין?

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Lech Lecha

And we must also understand what is written in the holy Zohar on the verse “These are the generations of the heavens and the earth when they were created” (Bereishis 2:4): “Do not read *behobar'am* (‘when they were created’), but *beAvraham* (“through Avraham”) — meaning through the Attribute of Chesed (Zohar I, 31b), for through His great kindness were the worlds created.

And we need to understand: why was it not written explicitly in the Torah as *beAvraham* (with the letters in order), but instead the letters were rearranged and written as *behobar'am*?

However, it is known that the secret of the creation of the worlds was through contractions (*tzimtzumim*). For the Creator, blessed be He, is complete in all attributes; nothing is lacking in Him, and it is impossible to say, G-d forbid, that because something was missing, He therefore needed to create the worlds.

For example, when a person lacks something, as long as he does not possess it, he is called lacking and not complete. Such a notion could never, G-d forbid, enter the mind of any intelligent being regarding the Creator, blessed be He.

For with Him, “was, is, and will be” are all the same. If so, that which exists in the future also existed in the past — before the creation of the worlds He was called complete in every perfection, and He had no need, G-d forbid, from Himself, to create the world.

But since He is exceedingly kind and abounding in goodness — as the verse says, “Hashem is good to all” (Tehillim 145:9) — and the nature of good is to bestow goodness, He desired to create the world to bestow good upon the creations, that they might recognize His sovereignty and delight in the radiance of His glory.

And for this purpose He created the worlds. As it is said: “Master of the world, Who reigned before any creature was created.” He was a King in complete perfection potentially, before any creature was formed.

ונגד ל'הבין מה שכתב בזוהר הקדוש על פסוק "אל תולדות השמים והארץ בהבראם" (בראשית ב', 7): "אל פקר בהבראם, אלא באברם" — שהויא מזאת הפסד (זוהר ח"א, ל"א ע"ב), כי על-ידי חסדו הגדול קיימת בראית העולמות.

ואנו י'הבין: לא נכתב כן בפירוש בתורה — קאותיות כס"ר "באברם" — לא נעה נעה הארץ, וונכתב "בהבראם"?

אבל דנודע סוד בראית העולמות היה על-ידי צמצומים, כי הבורא ברא-הו שלם בכל המזות, שאון חסר לו שום דבר, שנאמר ח"ו שעל-ידי שעה חסר הקבר והוא ח"ו נפטרה לברוא העולמות.

כמו משל האדם שחרר לו איזה דבר, וכל זמן שאיזו לו הקבר והוא — נקרא חסר ואיןו נקרא שלם. בשלמותו — זה בודאי לא עלה על לב שום בר-שכל ח"ו לחשוב כן בבורא ברא-הו.

שאצלו יתברך היה הזנה וייה שווין. ואם-כון, מה שהוא בינה — היה גם כן בינה, שהוא קדם בראית העולמות, שהוא נקרא שלם בכל השלמות. ולא נפטרה ח"ו מכך עצמו לבריאת העולם.

אבל מאחר שהוא חסן גוזל ונברח חסד טוב, כמו שאמר הכתוב "טוב ה' לפל" (תהלים קמ"ה, ט), ומשבע הטוב להיטיב, ורצה בבריאת העולם להיטיב לבראים, ושייכרו פה מלכותו ויתענגו מזיו כבודו.

ולכוננה זו ברא את העולמות, וכמו שנאמר: "אדון עולם אשר מלך בטרם כל יציר נברא" — שהוא מלך בשלמותו הגדולה בפניהם כל יציר נברא.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Lech Lecha

But when “it was His will that all be made,” then “His Name was proclaimed King” — through the creations who recognize His kingship and the splendor of His majesty, delight in His service, and receive reward in this world and the next.

If so, the creation of the worlds was through His great kindness which shone upon the creations. However, the kindness of the Creator, blessed be He, is exceedingly great — a pure and refined light — which the creations could not bear.

Like the light of the sun — one cannot gaze upon and enjoy its radiance except through a screen that diminishes the light according to the capacity of the recipient.

So too — with infinite separation — the light of His great kindness could not be received; the creations would be nullified out of existence. Therefore, the Attribute of Chesed needed to contract through the Attribute of Gevurah, which is the Attribute of Judgment, that measures the flow of kindness in limitation according to what the creations can bear.

And all this was before the revelation of the great light of kindness from Him — it was necessary that there first be contraction, so that afterward the light of kindness, when revealed, would be measured and limited according to the capacity of the creations.

Thus the world could exist through kindness, as it is written: “The world is built with kindness” (Tehillim 89:3).

If so, this contraction and this judgment are also included within the Attribute of Chesed, since they too serve the good of the creations, allowing them to receive the light of kindness.

And through this, the Divine Name becomes complete — “Hashem Elokim” — the perfect unity of mercy and judgment. Understand this well.

And this is the intent of our Sages in saying, “At first it arose in thought to create the world with the Attribute of Judgment.”

And if you should ask — was not the main creation of the world from kindness, as mentioned above? If so, what does it mean

אֵל מֵה שִׁבְרָא הַעוֹלָמִות — הַוָּא כִּי “לְעֵת נִעְשָׂה
בְּחַפְצָו כָּל, אָזִי מֶלֶךְ שָׁמוֹ נִגְרָא” — עַל-יְהִי
הַנְּבָרָאִים שְׁפָכֵרִין כַּמְלִכְתָּו וְהַזְּיוּרָו, וּמַתְעָגִים
מַעֲבֹדָתָו, וּמַקְבְּלִים שְׁכָר בָּזָה וּבְבָאָה.

וְאַמְ-פָּנוּ, קִיְמָתָ בְּרִיאַת הַעוֹלָמִות עַל-יְהִי חָסְדָו הַגָּדוֹל
שְׁזַהֲפִיעַ עַל הַנְּבָרָאִים. אֵל חָסְד הַבָּרוֹא יַתְפִּרְחָה —
גָּדוֹל מְאֹד, אָזְהָו וּמַצְוָחָת, שְׁלָא קַיְוַה הַנְּבָרָאִים
יִכּוֹלִים לְסַבְּלוֹ.

כָּמוֹ מַשְׁלֵב אֶזְרָח הַשְּׁמָשׁ — אֵי אָפָּשָׁר לְהַבִּיט
וְלִיהְקָנוּת מְאֹרֶה, כִּי אִם עַל-יְהִי מַסְהָה הַמְצָמָצָם הַאֲוֹר
כַּפִּי הַשְׁעֹור שְׁיוֹכְלָו הַנְּבָרָאִים לְקַבְּלוֹ וְלִיהְקָנוּת
מְאֹרֶה.

כֵּד, בְּאַלְפִּים אַלְפִּים הַבְּקוֹלֹת, אָזְרָח חָסְדָו הַגָּדוֹל
לֹא קַיְוַה הַנְּבָרָאִים יִכּוֹלִים לְקַבְּלוֹ, וְהַזְּבָטְלִים
מִמְצָאָתָו. וְנַצְּרָרָה מִזְתָּה הַחֲסָד לְהַצְּמָצָם עַל-יְהִי
מִזְתָּה הַגְּבוּרָה, שְׁהָיָה מִזְתָּה קְדוּם, שְׁמֹזְקָת מִזְתָּה הַחֲסָד
בְּאַצְּמוֹן כַּפִּי הַשְׁעֹור שְׁיוֹכְלָו הַנְּבָרָאִים לְקַבְּלוֹ.

וְכָל-זֶה קָדֵם שִׁזְוּפִיעַ אָזְרָח שְׁפָעַת הַחֲסָד הַגָּדוֹל מִמְּנָבָד
וַתְּפִרְחָה — הַיְהָ אָזְרָח לְהִיוֹת אַצְּמוֹן, כִּדְיָ שְׁאַחֲרַ-כָּךְ
כַּשְׁזִוְעָר אָזְרָח הַחֲסָד — הַיְהָ מַוְגָּבֵל וּמַמְצָצָם
כַּשְׁעֹור שְׁיוֹכְלָו לְקַבְּלוֹ.

כִּדְיָ שְׁיוֹכְלָה לְהִיוֹת עַולְם עַל-יְהִי הַחֲסָד, כָּמוֹ שְׁלָחָובָה:
”עַולְם חָסְד יְבָנָה“ (תְּהִלִּים פ"ט, ג').

וְאַמְ-פָּנוּ, זֶה הַאַצְּמוֹן וְהַדִּין נִכְלָל גַּם בְּמִזְתָּה הַחֲסָד,
מַאֲחָר שְׁהָוָא גַּם בְּן לְטוּבַת הַנְּבָרָאִים, שְׁעַל-יְהִי זֶה
יִוְקְלָל לְקַבְּלוֹ אָזְרָח הַחֲסָד

וְעַל-יְהִי זֶה נִקְרָא שֵׁם מֶלֶא ”הִ אַלְקִים“ — אַחֲדָות
הַגָּמוֹר, וְהַבָּנוּ.

וְזֶהוּ פָּנָתָה רְזִיל: ”בְּתַחְלָה עַלְה בְּמַחְשָׁבָה לְבָרוֹא
הַעוֹלָם בְּמִזְתָּה קְדוּם.“ וְאִם תֹּאמֶר — וְקַלָּא עִירָק
בְּרִיאַת הַעוֹלָם הִיא מִזְתָּה חָסְד, כִּאְמָר לְעֵיל? וְאִם כֵּן
מָה זֶה שְׁעַלְה בְּמַחְשָׁבָה לְבָרוֹא הַעוֹלָם בְּמִזְתָּה קְדוּם?

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Lech Lecha

that it arose in thought to create the world with the Attribute of Judgment?

To resolve this, they said, "He saw that the world could not endure." The meaning is: if the world had been created through kindness alone, it would not have endured — because of the overwhelming brilliance of His great kindness, as stated above. Therefore, He preceded the Attribute of Mercy — meaning, even the "preceding thought" to create with Judgment was itself an act of Mercy, as explained above, so that afterward the creations would be able to receive the kindness.

Only that He "associated" it with the Attribute of Judgment — for without this, the illumination of kindness could not have been revealed to the creations.

Thus, the Attributes of Judgment and Kindness became joined — a single inclusive unity, as the term "association" (שותפות) implies, indicating oneness.

And this is the secret of "Direct Light" (*Or Yashar*) and "Reflected Light" (*Or Chozer*). For the Attribute of Kindness alone is the "direct light" — an unrestricted, unlimited flow, which the creations cannot receive.

And the Attribute of Limitation is called "Reflected Light," which returns the light, restrains it, limits it, and contracts it — so that its radiance will not shine too greatly for them to receive.

Yet both are called "lights," for through contraction they are able to receive the kindness.

And through this you will understand also why it was not written explicitly in the Torah as *beAvraham*, as we noted above. For if it had been written plainly in order — *beAvraham* — it would have indicated that through the "Direct Light" the heavens and earth were created.

And this is not so, as explained above — for it was necessary that there be "Reflected Light." Therefore, the letters of *beAvraham* were written in reverse, indicating the light that returns.

ולתרז זה אמרו: "ראה שאין העולם מתקיים". פירוש — אלו קה נברא ביחס בלבד, לא קה העולם מתקיים, אבל הבהירות שמאז חסדו הגדול. אמר

לכו הקיימים ממדת הרחמים — פירוש, גם החקמה שעלה מה מתקביה לבורא במדת הדין — היא גם כן רחמים, כאמור, כדי שיוכלו לקבל החסד אחר כך.

רק ששתפו למדת הדין, שבלעדי זאת לא קה כה הארת החסד מוגלה לנבראים.

ואם כן, נעשה ממדת הדין וחסד משתפים פלולות. אחד — כלשון שותפות, המורה על יהוד אחד.

וזה סוד "אור ישר" ו"אור חזר", כי ממדת חסד בלבד הוא הבהיר, בלי שום מוגע וגבול, שאין כה בוגרים לקבול.

וממדת הגבול נקראת "אור חזר", שמשמעותה את האור ומוקבו ומגבלו ומצמצמו, כדי שלא יופיע אורו כל כה עד שלא יוכלו לקבול ומכל מקום נקראים שניהם אורות, כאמור — האמורים מחייבים שיוכלו לקבל החסד.

ובזה פבין גם כן מה שלא נזכר בתורה לקרים "באברהם", כמו שזכרנו לעיל. כי אם קה נכתיב "באברהם" בתורה לקרים, בישר, באותיות "באברהם" — קה מורה כי על-ידי "אור ישר" נבראו תולדות השמים והארץ.

זה אינו כאמור לעיל, שהה אריך להיות "אור חזר". ועל כן נכתבו אותן של "באברהם" למפרע, המורה על האור החזר.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Lech Lecha

And behold, just as it is with the general goodness of the Creator, blessed be He — namely, the creation of the worlds, which required that there first be contraction from the side of Gevurah and Din, for the reason mentioned above — so it is constantly, in the present, and in particular, within every person.

For before Hashem, blessed be He, desires to reveal upon him His great kindness and to bestow good upon him, there must first be contraction and judgment from the side of Gevurah.

And this, too, is good for that person, in such a way that through it, he will later be able to receive the goodness of kindness.

For without the judgment and contraction that come to him beforehand, he would not be able to receive the light of the brightness of kindness that will come to him afterward, because of the intensity of that brightness, as was explained above concerning the creation of the worlds.

Therefore, our Sages said: "A person is obligated to bless for the bad just as he blesses for the good." With joy, he must bless for the apparent bad just as for the good, for in truth, all is good. Even that which appears as evil is also accounted for good — for through the contraction, the Attribute of Chesed is measured, which the Creator, blessed be He, desires to bestow upon him afterward.

He tempers it and limits it according to the measure he will later be able to receive.

And according to the greatness of the good that is in the Creator's knowledge to bring upon him, so must the contraction beforehand be great — for if the forthcoming good is great, the contraction that appears beforehand as evil will also be great.

And when he believes this, he will surely bless for the apparent evil with joy, just as he blesses for the good — for this is the beginning of the good.

And through this, he unites Gevuros with Chassadim — and understand this — thereby making the Name Havayah-Elokim complete as one.

And whoever possesses understanding and contemplates his ways will find the goodness that will afterward come to him.

והנה, כמו שהוא בטובת הבורא ברוך-הוא הכללית — שהיא בראית הعلومות, שהואך להיות מוקדם אצחים מצד הגבורה ומהדין, לטעם הנזך — והוא פמייד בהונא ובפרטות, אפילו בכל אדם.

כי קודם שחפץ השם יתברך להופיע עליו בחסדו הגדול ולקייטיב לו — ארייך להיות מוקדם אצחים ומהין מצד האבורה וזהו גם כן טובה לאדם הוא, באנו שעלי-ידי זה יכול אמר-ך לקבל טובת החסד.

כפי בלאזני קריין ותקצחים שבא לו מוקדם — לא היה יכול לקלל אור בברית החסד שיבוא לו אחרך, מג'ל הבהירות, אמר למעלה בכללות ברירת העוזרונות.

ועל כן אמרו רוז"ל: "תיב אדם לברך על הרעה, כשם שאמברך על הטובה" — בשמהה יברך ברכה הרעה בשמהה, כי באהמת הפל הוא טוב.

אףלו קרע החותם גם כן לטובה יחתשב, כי מצד האצחים הוא שמקצתם מזחת החסד, שחפץ הבורא יתברך להיטיב לו אחרך.

מטבלו עד שעור שיוכל אמר-ך לקבל.

וכפי הטובה הגדולה שבידעת הבורא ברוך-הוא להביא עליו — כד ארייך להיות האצחים גדול מוקדם, כי אם קיתה הטובה גדולה, יקיה האצחים שמקודם שנראה לו לרעה גם כן גדול.

וכשמאמין בזיה, בזאי יברך על הרעה בשמהה, כמו שאמברך על הטובה, כי זהו הפתיחה של הטובה.

ובזה מכלל גבורות בחסדים, ובעו. ונשלה יחד ה"הויה אלקים" — שם מלא.

ומי ישיש לו דעת ומשכיל על קרכיו — ימץ הא טוביה שתבוא לו אחרך.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Lech Lecha

And if he does not find it, certainly those judgments were to atone for his sins and to bring him to eternal life, as our Sages said: "Afflictions cleanse a person's sins" (Berachos 5a).

And surely there is no greater good than this — for one hour of spiritual delight in the World to Come is better than all the life of this world with all its pleasures.

And there is also no greater good than that through these judgments, one is afterward brought closer in his heart to Hashem, blessed be He, and comes to greater awe of Him, as is known.

And the wise man, whose eyes are in his head, will understand and contemplate his ways in this.

Therefore, we find in the Gemara (Taanis 23a) the story of Choni HaMe'agel, when the world needed rain. He drew a circle and stood inside it, and said, "Your children have turned their faces toward me, for I am like a son of the house before You. May it be Your will to have mercy upon Your children..."

Then the rains began to fall with anger, and he said, "Not in this way did I ask, but rains of favor, blessing, and generosity." And then it began to rain gently.

And why did the Omnipresent not begin to make it rain gently from the start, since the Creator, blessed be He, desired to fulfill the wish of the tzaddik?

Even this was for the reason stated above — that before any good descends into the world, there must first be contraction from the side of Gevurah, so that afterward the world will be able to receive the goodness.

And through this, a single unity is made — kindness and severity joined together for one purpose, which is only good, as mentioned above.

And behold, our father Avraham, peace be upon him, served the Holy One, blessed be He, out of love — as the verse states, "Avraham, My beloved" (Yeshayahu 41:8) — and he held to the Attribute of Chesed alone.

And he taught the people of his generation to love Hashem, blessed be He.

ואם אינו מוצא — בונדי קיו קדינימ הָם לכפר עונותיו ולקביוו לחיי הָלָם הָבָא, וכמ"מ אמר ר' ז"ל: "יסורינו מפרקינו עונותיו של א"ם" (ברכות ה' ע"ז).

ובונדי אין לך טוביה גדולה מזו, כי ייפה שעשה אהמת של קורת ריח בעו"ל הָבָא מכל חיי הָלָם הָזֶה עָם כל פענגי"ו" (אבות ד' י"ז).

וגם אין לך טוביה גדולה מפה שעלי"די קדינימ הָם נתקרב אחריך בלבו אל שם יתברך, ומתריא יותר ממנה, בונדי.

ותחכם עניינו בראשו — לך בון ולחשכילד בדרכיו בונה.

ועל כן מצינו בא"ר (תענית כ"ג ע"א) במעשנה דחוני הָמָגֵל, שנאצטרך הָלָם לנטיר, ועג עוגה ועמד בותכה, ואמר: "בניך שמו פניהם עלי, שאני בך בית לפניך, והי רצונ שתרחם על בניך" כ"ר.

ההחילו לירד בזעה, אמר: "לא לך שאלתי, אלא גשמי רצון, ברכה ונתקבה", וההתחל לירד בזעה.

ולמה לא התחיל לפאקום להזרין בזעה מתחלה, מאחר שהנה חפץ הבורא ברוך הוא לשות רצון צדיק?

אף הוא לטעם ה"מ, כי קודם ביאת שום טובות לעולם — ציריך אמורים הקב"ה מצד האבורה, בקדמי שיויכלו לקבל אחריך הטובה.

ועל"די זה נעשה יחו"ד אחד — חסדים וגבורות. לבונעה אחת, רק טוביה, קא"מ למעלה.

והנה אברם אבינו עלי ה"לום עבד א"ת הקדוש ברוך הוא מאהבה, כמו שאמר הקב"ה (ישעיה מ"א, ח) "אברם אַבְּבִי", וא"ה במצות ה"ס לבד.

והזה לבני דורו לאהוב את השם יתברך.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Lech Lecha

After this, when he begot Yitzchak, who held to the Attribute of Gevurah, as it is written, "The Fear of Yitzchak," as is known — Hashem, blessed be He, desired that the Attribute of Chesed and the Attribute of Gevurah be included together as one unity. Therefore, He commanded Avraham concerning the binding of his son Yitzchak.

For at the time of the binding of Yitzchak, there was aroused within Avraham the Attribute of cruelty — to be cruel toward his son — out of love for the Blessed One.

And through this, the Chesed of Avraham was included within the Gevurah of Yitzchak.

Therefore it is called "Akeidah" — meaning binding — for there was a binding and connection of the Attribute of Chesed with the Attribute of Gevurah, and a single union was made.

Afterward came Yaakov, whose Attribute was Mercy — which includes both Gevuros and Chasadim.

For the Attribute of Mercy consists of Gevurah and Chesed, as mentioned above — since even the severities that arise from mercy serve to limit and measure the Chesed.

If so, the Patriarchs came in an order corresponding exactly to the pattern of creation: for through the great Chesed that Hashem, blessed be He, desired to reveal in the world, the great kindness was aroused to create the worlds.

But upon seeing that the world could not endure, it arose in thought to create it with the Attribute of Judgment, and to combine it with the Attribute of Mercy — for through both, compassion comes into the world. Understand this.

Therefore, when His attributes were revealed through the Patriarchs, it followed precisely that same order — first the Direct Light, the level of Avraham; afterward the Reflected Light, the Attribute of Yitzchak; and from both came the Mercy, the Attribute of Yaakov.

For even the severities themselves are mercy, as explained above.

ואחר זה, כשההולד את יצחק, שאנו במדת הגבורה, כמו שכתבוב "פחד יצחק" בפ"ד — ור' ר' הקש יתברך ש"היו נכלליין מזת החסד ומזת הגבורה בכללות אחד.

ונעל פ"ו צוה לאברהם על עקידת יצחק בנו.

כי בשות עקידת יצחק נתעורר באברהם מזת אכזריות, להיות אכזר על בנו, מצד אהבת האחים ברוחה-הו.

ועל-ידי זה נכלל החסד מזת אברהם בגבורה מזת יצחק.

ונעל פ"ו נגראת "עקידה" לשון קשור, שנטהך שור ונתהבר מזת החסד במדת הגבורה, ונעשה יהוד אחד.

ואחר ק"ה בא יעקב, שהוא מזת רחמןות, כלול מגבורות וחסדים.

שהיא מזת רחמןות, כאמור למעלה — שגם הגבורות שבאים מצד רחמןות, לצמצם מזת החסד.

ואם פ"ו, בא האבות פס"ד פ"ו שנה בברית עולם — שעלי"ך החסד הגדול שרצה לשם יתברך לגלות בעולם, ונתעורר החסד הגדול לבורא. העולמות.

אבל על-ידי שראה שאין העולם מתקים — עליה במחשכה לבורא במדת קדין, לשפטו במדת קרחמים, שעלי"ך שניהם בא קרחמים בעולם, והם.

ונעל פ"ו, בהתגלות מדורתו על-ידי האבות, היה גם פ"ה סדר והוא מפשש — שחתלה היה "אור הירש", בחינת אברהם, ואחר-כך "אור החזיר", מזת יצחק, ומצד שניהם בא קרחמים, מזת יעקב.

כי גם הגבורות — היא רחמןות, כאמור למעלה.

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Lech Lecha

And this is the meaning of “And Hashem said to Avram, Go for yourself from your land” — that He hinted to him that through this journey a son would be born to him at the age of one hundred years, which corresponds to the Attribute of Gevurah.

Through this, Gevurah would be extended into the world, and His Divinity, blessed be He, would become known through Yitzchak, in the Attribute of Gevurah.

As the verse states, “And I will make you into a great nation... and I will bless you.” This is what we say: “The G-d of Yitzchak” — that His Divinity, blessed be He, would be revealed through the Attribute of Yitzchak.

“And I will make your name great” — this is what we say: “The G-d of Yaakov.” You might think that they would conclude with all of them, as separate, not unified — that the Attribute of Chesed would stand alone, and the Attribute of Gevurah would stand alone, without union, Heaven forbid.

Therefore the verse says, “And you shall be a blessing” — meaning, with you they conclude, and not with Avraham.

For the completion and final purpose of the Gevuros is only to be included within the Attribute of Chesed.

For even the Gevuros are for the good of the world, only that they serve to restrict and limit the Chesed, so that it may be received.

Thus, the main conclusion and ultimate intention is this — that all should be included within Chesed, for the purpose of the contraction from the side of Gevurah is to give birth to Mercy.

So that the people of the world will be able to receive the great light of Chesed — “And the kindness of Hashem is from everlasting to everlasting upon those who fear Him, amen selah; so may it be His will.”

“Blessed is Hashem forever, amen and amen.”

וזהו “ויאמר ה' אל אברם לך לך מארץך” —
שரומז לו שעלי-ידי הילכה זו יולד בן למאה שנים,
בזה ממדת הגבורה

שיתפשט בעולם, שיתפרנס אלוהותו יתברך עלי-ידי
יצחק במדת הגבורה

כמו שאמר הכתוב: “וاعשך לגוי גדול... ואברך”
— זהו שאומרים “אלקי יצחק”, שיתפרנס
אלוהותו יתברך עלי-ידי ממדת יצחק

ואנדרלה שמאך” — זהו שאומרים “אלקי יעקב”.
יכול ירשו חותמי בכוון, שלא יהיו כלויות אחד
ונחוד אחד, שיקיו נפרדים חס ושלום — ממדת
הקסד לחוד וממדת הגבורה לחוד, בלי שום חסד חס
ונשלום.

תלמוד לומר: “זהה ברכה” — בז חותמיין, ולא
באברם

שחספיהם וטורה בנות הגבורות אינן אלא להפליל
במדת הקסד

והן גם פנו לטובה העולם, רק שהן לצמצם ולתגביר
הקסד עד שיזוקלי להפליל

ואם פנו עיקר הפתימה וסוף הפינה היא כד —
להתכליל בקסד, שתוצלת החמצאים שמאז הגבורות
— היא להוליד הרחמןות

שיהיו בני העולם יכולים לקבל את אור הקסד הגדול
— “וקסד ה' מעולם ועד עולם על יראיו”, אמן
סלה; וכן יקי רצון

ברוך ה' לעולם אמן ואמן”

Menachem Nachum of Chernobyl

Me'or Einayim

Parshas Lech Lecha

[NOTE Summary]

Avraham's journey of "Lech Lecha" embodies the inner process of Divine creation and personal transformation. Rabbi Menachem Nachum of Chernobyl explains that Hashem's command "Go for yourself" was more than a physical relocation — it was the cosmic expression of the soul's descent and the unfolding of Divine attributes within creation.

Initially, it "arose in thought" to create the world with *din* (strict judgment), yet Hashem "saw the world could not endure" and therefore "preceded mercy." This does not imply a change in His will, but rather reveals that even judgment itself is mercy — a constriction (*tzimtzum*) that allows the infinite light of kindness to be received. The act of limiting is itself an act of compassion, just as a teacher must reduce brilliance into graspable words for a student.

Creation thus depends on two complementary forces — *chesed* (kindness, expansive giving) and *gevurah* (restraint and measurement). Hashem's boundless kindness, compared to unfiltered sunlight, would have overwhelmed creation; therefore, the light had to pass through a filter of *din*. This balance produces *rachamim* (compassion), the perfect harmony of giving and limitation.

This principle repeats in human life. Before Divine blessing can manifest, a person must often experience contraction, difficulty, or challenge — not as punishment but as preparation. Suffering and delay refine the vessel, enabling one to receive deeper light later. Hence our Sages teach, "A person must bless for the bad just as he blesses for the good" (Berachos 54a). What appears as *din* is in truth the beginning of *chesed*.

The Chernobyler illustrates this through the story of Choni HaMe'agel (Taanis 23a): when the world needed rain, Choni prayed, but at first heavy, angry rain fell. Only after he clarified his request did gentle rain descend. Even Heaven's initial "harsh" rain was part of the process — a *tzimtzum* preceding mercy — for every Divine goodness must first be measured through *gevurah* so that the world can hold it.

Finally, Avraham, Yitzchak, and Yaakov reflect this cosmic pattern: Avraham embodies *chesed*, Yitzchak *gevurah*, and Yaakov *rachamim* — the synthesis of both. The Akeidah joined love and restraint into one unified devotion, binding mercy and judgment as one. Thus, the phrase "And you shall be a blessing" teaches that all severities ultimately conclude in *chesed* — for every restriction's purpose is to birth compassion.

Practical Takeaway

When life constricts — when prayers delay or hardship appears — one should not despair or interpret it as Divine distance. The Chernobyler teaches that contraction itself is mercy: Hashem is shaping your vessel so His light can enter without shattering you. The greater the future good, the greater the initial *tzimtzum*. Therefore, one who truly believes this can bless even the "bad" with joy, knowing it is the beginning of kindness.

Menachem Nachum of Chernobyl
Me'or Einayim
Parshas Lech Lecha

Chassidic Story

Once, Rabbi Menachem Nachum of Chernobyl faced a crushing financial decree that threatened to impoverish his community. His students found him calm, even joyous. When asked how he could rejoice, he answered: "If the Almighty is now contracting His kindness, it must be to reveal a deeper one. Were He to pour light without measure, we could not contain it. Let us dance while the vessel is being formed." Not long after, an unexpected benefactor restored their losses and more. The Rebbe smiled and said softly, "You see? The 'din' was only Hashem's way of preparing the world for more blessing."

END NOTE]